

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.485.2025

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 12367 Pani Posłanki Małgorzaty Pępek, w sprawie konieczności zwiększenia finansowania i wsparcia systemowego dla warsztatów terapii zajęciowej, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

W obliczu napływających ze środowiska WTZ sygnałów, iż zwiększony wcześniej poziom dofinansowania rocznego pobytu uczestnika w WTZ w dalszym ciągu nie pokrywa wszystkich kosztów działalności ponoszonych przez jednostki, w drugiej połowie 2025 r. podjęto prace skutkujące przyjęciem przez Radę Ministrów 27 lutego 2026 r. rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie algorytmu przekazywania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych samorządom wojewódzkim i powiatowym (Dz. U. poz. 260). Dofinansowanie rocznego pobytu jednego uczestnika WTZ podniesiono tym samym do 38 496 zł roku bieżącym i w latach następnych. Zmiana ta pozwoli zminimalizować rotację pracowników w warsztatach terapii zajęciowej, uwzględniając przy tym możliwości finansowe PFRON i konieczność realizacji przez ten fundusz również innych zadań wynikających z ustawy.

Kierownictwo Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na bieżąco monitoruje sytuację warsztatów terapii zajęciowej i nie wyklucza podejmowania dalszych działań w tym zakresie, adekwatnie do możliwości finansowych funduszu oraz zidentyfikowanych potrzeb systemowych.

Informuję, że zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2025 r. poz. 913, z późn. zm.) i rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 13 maja 2003 r. w sprawie algorytmu przekazywania środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych samorządom wojewódzkim i powiatowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 1605, z późn. zm.) nie ma możliwości uzależnienia podziału środków algorytmowych od minimalnego wynagrodzenia. W § 5 ust. 2-4 ww. rozporządzenia określono wysokość kwoty dofinansowania rocznego pobytu osoby z niepełnosprawnością zaliczonej do znacznego lub umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zatrudnionej w Zakładzie Aktywności Zawodowej (ZAZ) oraz wysokość kwoty na dofinansowanie kosztów rocznego pobytu jednego uczestnika w Warsztacie Terapii Zajęciowej (WTZ).

Przedstawiona propozycja wymagałaby całościowej zmiany finansowania WTZ, a w konsekwencji zmiany wzoru algorytmu w dotychczasowym kształcie. Jej przyjęcie skutkowałoby znaczącym wzrostem wydatków PFRON w zakresie finansowania samorządów powiatowych. Szacunkowy koszt zwiększenia finansowania WTZ w 2026 r. wyniósłby dodatkowo ok. 700 mln zł.

Wprowadzenie stałego mechanizmu corocznej waloryzacji kwoty dofinansowania, niezależnie od sytuacji finansowej PFRON, wiązałoby się z istotnym ryzykiem dla stabilności finansowej funduszu. W perspektywie wieloletniej mogłoby to prowadzić do ograniczenia możliwości finansowania innych form wsparcia kierowanych bezpośrednio do osób z niepełnosprawnościami. Należy bowiem zauważyć, że już obecnie występuje istotna skala niezaspokojonych w tym zakresie potrzeb – według danych PFRON w 2025 r. wyniosły one ok. 750 mln zł.

Wprowadzanie do aktów prawnych mechanizmów automatycznej waloryzacji wszelkiego rodzaju świadczeń, uposażeń, dopłat itp., która byłaby uzależniona od zmian wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, jest w związku z tym niewskazane ze względu na systemowe znaczenie minimalnego wynagrodzenia, a także skutki finansowe takich działań (m.in. niekontrolowany wzrost wydatków, czy trudności w planowaniu budżetu, w tym przypadku PFRON). Aktualnie nie są zatem prowadzone prace nad wprowadzeniem mechanizmu waloryzacji kwoty dofinansowania kosztów rocznego pobytu uczestnika w WTZ.

Odnosnie do uznania pracy w WTZ za pracę w szczególnych warunkach informuję, iż pojęcia pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wprowadzono w celu ustalenia prac uzasadniających przejście na wcześniejszą emeryturę. Definicja i wykaz prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze zawarte w art. 3 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1696, z późn. zm.) są efektem szczegółowej dyskusji, jaką prowadzono nad projektem tego aktu w zespołach problemowych Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych oraz w trakcie prac parlamentarnych z udziałem ekspertów z zakresu medycyny i ochrony pracy. W pracach wykorzystano wiele opinii i analiz uznanych ośrodków naukowo-badawczych. Ostatecznie, stosując obiektywne kryteria medyczne, sporządzono wykazy prac w szczególnych warunkach i o szczególnym charakterze, które załączono do ustawy o emeryturach pomostowych. W wykazach nie znalazły się prace wykonywane w WTZ.

Ustawa o emeryturach pomostowych była trzykrotnie merytorycznie badana - w tym w zakresie zgodności z Konstytucją definicji zawartych w jej art. 3 ust. 1-3 i kompletności załączników nr 1 i 2 - przez Trybunał Konstytucyjny, który orzeczeniami z dnia 16 marca 2010 r. Sygn. akt K 17/09, 25 listopada 2010 r. Sygn. akt K 27/09 oraz 3 marca 2011 r. Sygn. akt K 23/09 orzekł o jej zgodności z Konstytucją RP.

Należy podkreślić, że z wielu rodzajów prac związanych z opieką i terapią osób z niepełnosprawnościami za prace o szczególnym charakterze, które uprawniają do emerytury pomostowej uznano jedynie „prace personelu sprawującego opiekę nad mieszkańcami domów pomocy społecznej dla przewlekle psychicznie chorych, niepełnosprawnych intelektualnie dzieci i młodzieży lub dorosłych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej”¹. Nie ma zatem przesłanek, aby prace wykonywane w WTZ uznać za prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

W kontekście dodatkowych świadczeń pracowniczych pojawia się również postulat zagwarantowania dodatkowego urlopu pracownikom WTZ. Propozycję zagwarantowania dodatkowego urlopu pracownikom WTZ, którzy pracują bezpośrednio z uczestnikami

¹ Zob. pkt 22 załącznika nr 2 do ustawy o emeryturach pomostowych.

warsztatów, ujęto w „Standardach funkcjonowania WTZ”², była ona też przedmiotem rozmów z przedstawicielami Ogólnopolskiego Forum WTZ, spotkań z przedstawicielami środowiska warsztatów oraz prekonsultacji wybranych rozwiązań ze standardów, które odbyły się w kwietniu i maju 2025 r. Rozwiązanie analizowano też pod kątem jego skutków w odniesieniu do innych jednostek prowadzących działania na rzecz osób z niepełnosprawnościami. W trakcie prac analitycznych wskazywano, że prawo korzystania z dodatkowego wymiaru urlopu wypoczynkowego powinno przysługiwać również pracownikom innych instytucji, którzy udzielają wsparcia osobom z niepełnosprawnościami, zatrudnionym np. w środowiskowych domach samopomocy, zakładach aktywności zawodowej czy domach pomocy społecznej. Pojawiały się również głosy, że dodatkowy wymiar urlopu dla pracowników WTZ może zaburzyć logistykę pracy w tych placówkach i powodować obciążenie dla pozostałej kadry, co może doprowadzić do obniżenia jakości zajęć prowadzonych w WTZ. Organizacja pracy w jednostce, której niemal wszyscy pracownicy byłiby uprawnieni do dodatkowego urlopu, poza trudnościami natury logistycznej, generowałaby dodatkowe koszty ze względu na konieczność zwiększenia personelu placówek.

Odnośnie do wynagrodzeń pracowników WTZ informuję, że katalog kosztów działalności warsztatu, które mogą być dofinansowywane ze środków PFRON określono w § 19 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2004 r. w sprawie warsztatów terapii zajęciowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 2284). W przepisie ujęto m.in. koszty wynagrodzenia pracowników warsztatu, należnych od pracodawcy składek na ich ubezpieczenia społeczne, a także składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Solidarnościowy oraz odpisów na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych (w przypadku ich ponoszenia), a także koszty wpłat podstawowych i dodatkowych do pracowniczych planów kapitałowych w rozumieniu ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz.U. z 2026 r. poz. 192), finansowanych przez warsztat. Zgodnie § 13 ust. 3 rozporządzenia w sprawie warsztatów terapii zajęciowej kierownika i pracowników WTZ zatrudnia jednostka prowadząca warsztat. W świetle Kodeksu pracy to pracodawca zobowiązany jest do wypłaty wynagrodzeń i to on decyduje o ich składnikach i wysokości. Zgodnie z art. 183c § 2 Kodeksu pracy wynagrodzenie obejmuje wszystkie składające się na nie składniki, bez względu na ich nazwę i charakter, a także inne świadczenia związane z pracą przyznawane pracownikom w formie pieniężnej lub innej niż pieniężna. Obowiązujące przepisy dają zatem pracodawcy swobodę w prowadzeniu zakładowej polityki płac i odpowiedniego wynagradzania pracowników, stosownie do potrzeb i możliwości finansowych jednostki, która warsztat prowadzi.

W kontekście uregulowania czasu pracy pracowników WTZ (np. poprzez zmniejszenie jego tygodniowego wymiaru) pragnę podkreślić, że w połowie 2025 r. w resorcie pracy zorganizowano nabór do programu pilotażowego pn. „Skrócony czas pracy - to się dzieje!”. W jego wyniku wyłoniono 90 pracodawców, którzy w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2026 r. testują w swoich zakładach różne warianty tego rozwiązania.

² Standardy funkcjonowania WTZ, oprac.: A. Rąbel, I. Mikee, A. Gieriej i in., Warszawa, październik 2023. Standardy dostępne są na stronie Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych: <https://niepelnosprawni.gov.pl/projekty/projekty-po-wer/projekt-aktywni-niepelnosprawni-narzedzia-wsparcia-samodzielnosci-osob-niepelnosprawnych/> oraz (zakończonego) projektu „Aktywni niepełnosprawni – narzędzia wsparcia samodzielności osób niepełnosprawnych”: <https://wlaczenispoleczne.pl/> .

Celem realizowanych projektów jest wypracowanie różnych modeli skróconego czasu pracy. Obejmuje to ocenę wpływu takich zmian na zatrudnienie jak produktywność, zdrowie pracowników, organizację zadań oraz godzenie życia zawodowego z prywatnym. Ważnym elementem jest również identyfikacja barier prawnych utrudniających ich wdrożenie. Następnym pilotażem będzie opracowanie dobrych praktyk w tym zakresie, ich upowszechnienie oraz rozważenie wprowadzenia odpowiednich regulacji do porządku prawnego.

W MRPiPS przygotowywane są też rozwiązania mające na celu poprawę jakości działań realizowanych przez warsztaty terapii zajęciowej. Służyć temu ma wdrożenie Standardów funkcjonowania WTZ, które zakładają: podniesienie jakości i skuteczności działań realizowanych przez warsztaty terapii zajęciowej; przyjęcie prawa do samostanowienia uczestników WTZ za kluczową zasadę działania warsztatów na każdym etapie pobytu; wzmocnienie prozatrudnieniowej roli WTZ; ujednoczenie metod działania na etapie diagnozy, tworzenia i realizacji indywidualnych programów rehabilitacji oraz oceny postępów uczestników; wzmocnienie współpracy WTZ z otoczeniem; podniesienie kwalifikacji kadry merytorycznej WTZ.

Projektowane rozwiązania wpisują się w założenia działania IV 1.4. Strategii na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030³ pn. „Poprawa funkcjonowania warsztatów terapii zajęciowej”. Do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów wpisano już założenia projektu ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (numer projektu: UD348) w zakresie wprowadzenia standardów dla WTZ. Projekt przewiduje m.in.:

- zmianę sposobu kwalifikowania do WTZ osób z niepełnosprawnościami, które rokują osiągnięcie postępów w nabywaniu umiejętności w obszarze społecznym i zawodowym. Projekt przewiduje rezygnację z zapisu dotyczącego wskazania do uczestnictwa w terapii zajęciowej w orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności;
- wprowadzenie możliwości odbywania staży zawodowych przez uczestników WTZ;
- umożliwienie uczestnikowi WTZ, który podjął zatrudnienie niezwłocznego powrotu do WTZ w przypadku niepowodzenia w pracy do dnia upływu 4 miesięcy od momentu opuszczenia przez niego warsztatu w celu podjęcia zatrudnienia.

Ze względu na różnorodne stanowiska i oczekiwania dotyczące zmian w funkcjonowaniu WTZ prowadzony jest szeroki dialog z przedstawicielami środowiska ww. placówek pobytu dziennego. Standardy wraz z projektami rozwiązań prawnych są przedmiotem rozmów z przedstawicielami warsztatów terapii zajęciowej. Jednocześnie w kwietniu i maju 2025 r. odbyły się prekonsultacje wybranych rozwiązań ze Standardów.

Spotkanie z przedstawicielami WTZ i członkami Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych, w ramach powołanego uchwałą nr 4/2026 Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych z dnia 10 lutego 2026 r. doraźnego Zespołu problemowego zajmującego się warsztatami terapii zajęciowej, odbyło się 3 marca br. Omawiano na nim propozycje zmian ujęte w ww. projekcie ustawy.

W najbliższym czasie planowane są kolejne spotkania z przedstawicielami WTZ i członkami Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych w ramach

³ Załącznik do uchwały nr 27 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 2021 r. w sprawie przyjęcia dokumentu Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021-2030 (M.P. poz. 218).

wspomnianego zespołu problemowego. Tempo prac nad ww. projektem ustawy uzależnione jest m.in. od wypracowania rozwiązań odpowiadających na oczekiwania środowiska osób z niepełnosprawnościami, ich opiekunów jak i kadry zatrudnionej w WTZ.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Maja Nowak

Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych

Sekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/